

Michel Vanlint achttien jaar later: kampioen van Brabant en straks mag hij ook nog naar de 32ste Olympiade in Polen...

Heimwee is een ziekte...

**"Ik ben voor twee dingen teruggekomen:
voor Vlaamse fritten en voor
duiven..."**

Michel Van Lint... Hij is nooit een meeloper geweest, hij zal het ook nooit meer worden. Maar één ding blijft wel: een rasechte Hagelander zal hij eeuwig blijven. Het moet zo'n beetje begin jaren tachtig zijn geweest. In de buurt van Tienen zat hij tussen stapels geld van Generale-Bank-klanten. Michel was in de weer voor zijn vrienden en zijn klanten. Vanlint was een korrekte bankier. Maar diep van binnen wist hij niet of hij tot het einde van zijn dagen geld zou blijven tellen. Via examens en promotie zou hij één van de toppers gaan worden. Grote mijnheer in het bank-en financiewezen. Maar Vanlint wou meer en anders.

Zonder veel trammelant pakte hij op een dag pak en zak en vloog naar Taiwan. Taipé werd zijn nieuwe thuis. Michel was er gelukkig en tevree. Tot hij zijn Hageland echt begon te missen. Frit met mayonaise, ballekes in tomatensaus, een patéke en Belgisch gesneden brood. Vanlint miste zijn oude vrienden en duiven. Heimwee doet iets met een mens. Maar Vanlint zat met een probleem. Hij zat daar met een vrouw (Yu Chin)

en met een kind. En als het alleen maar was om in België zijn oude dag te komen slijten dan kon hij beter in Taiwan blijven. Tot hij op een schone dag zijn vrouw over de streep kreeg. "Gade mee, schat..." Naar Tienen, naar Zoutleeuw misschien wel. "Nooit van gehoord, my dear..."

Ze zijn gekomen. In 2002 na twintig jaar ver weg te zijn weggeweest. Opnieuw een cultuurschok. Door het Hageland reden zestien keer meer auto's dan toen... België leek meer een parochie dan een land en in Voeren maakten ze ruzie over Vlaams of Frans of Luiks. Van Lint: hij kwam er met duiven spelen. In zijn omgeving werd gegriend en gelachen. Wat denkt da ventje wel? Het lachen is ze gauw vergaan. Zijn koterij was amper klaar in Zoutleeuw of

de "verloren zoon" begon zowaar "nationals" te winnen. In Brabant zette Vanlint Zoutleeuw in de kortste keren op de kaart. Zijn vrouw raakte haar nieuwe land gewoon en ook de dochter fietste na een eind als een huppelmeisje door het Hageland. Op tafel kwamen Vlaamse fritten. Van Lint was weer helemaal thuis. Vandaag zijn we opnieuw achttien jaar later. Michel werd maar weer kampioen van Brabant en begin november moet hij zowaar naar Polen. Met zijn "Mysterie Lady"... Zijn misterieuze vrouw. Een duivin van 2007. Met twaalf nationale top-honderd-noteringen en zes maal top-dertig-nationaal mag Van Lint richting 32ste Olympiade. Poznan, here we come. Zijn "Mysterie Lady" is een product van zijn beste vriend Willem De Bruyn. Alles gevlogen, nooit de roede gespaard. Vanlint heeft geen plek voor luiards. In Kortenaak moeten duiven de baan op. Duivenspel is geen modeshow...

Ondertussen zit Michel Vanlint tegen midden zeventig aan te kijken. Op zijn duivenkot is hij een gelukkig mens. En hij is blij dat hij weer thuis is. Het geluk van zijn vrouw, het geluk van zijn dochter en het geluk van zijn duiven: daar gaat hij voor. En voor de rest interesseert hem verder alle gedonder maar matig. Vanlint: hij heeft het allemaal wel zo'n beetje gehad. Maar de handdoek wil hij nog niet gooien. Elk jaar is een jaar, zet Vanlint. Zelfs op je 75 is het niet verboden nog te dromen. Kan mij eens iemand uitleggen hoe ik het makkelijkst in Poznan geraak? Derde straat rechts, tweede links...5 en 6 februari van een nieuw jaar... Poolse champagne: hij is goed tegenwoordig. (30-10-2010)